

2. POGLAVLJE

IZRAELCI, LEVITI I SVEĆENSTVO

Klase čovječanstva predočene sa Izraelcima, Levitima i Svećenicima – Pomazanje Svećenika – Značenje Prvosvećenikovih „haljina slave i krasote” razmotreno Tipiski – Abrahamski Savez, Savez Zakona i Novi Savez Nagovješteni.

VAŽNO je da dobijemo jasnu ideju, ne samo o strukturi Šatora od sastanka, njegovoj opremi i tipskom značenju istih, nego bismo također trebali znati nešto i o akterima u tome i njihovom značaju kao tipa.

Izrael je u mnogim slučajevima bio korišten da predoči Kršćansku Crkvu. Na primjer, kada su napustili Egipatsko ropstvo, bili su prasluka Božje djece koja čuju njegov poziv da iziđu iz svijeta i uključe se u njegovo obožavanje.

Putovanje kroz pustoš predstavljalo je zamorno putovanje kroz koje mnogi prolaze, tražeći obećani Kanaan počinka – „Dodite k meni, i ja ću vas odmoriti.” Kao u tipu, tako i u stvarnosti, obećani Kanaan počinka nije daleko, ako su Božja djeca imala dovoljno vjere da odu gore i odmah uđu vjerom. Bog je učinio obilnu pripremu za njih: ipak oni putuju kroz Pustoš Grijeha, tražeći počinak i ne pronalazeći ništa, jer im nedostaje vjere u Božja obećanja. Neki tako lutaju dugo; a neki nikada ne uđu u Kanaanski počinak zbog nevjere. Ali iako je Izrael, prema tijelu, tako i na druge načine bio korišten da predoči Duhovni Izrael, ali kada ga sada ispitujemo, u odnosu

na Šator od sastanka, to je potpuno drugačiji tip. Ovdje je Izrael neupitno bio prasluka *cijelog svijeta čovječanstva*. Prinos za grijeh, žrtva, pomirenje itd., napravljeni u praslici za njih (i samo za njih), bili su tip za „bolje žrtve” i pomirenje, učinjeno u korist cijelog svijeta; jer tako čitamo: „I on je pomirница za naše grijehe, i ne samo za naše nego i za grijehe cijelog svijeta.” 1. Ivanova 2:2; Heb. 9:23

Jednom riječju, *Izrael*, kao i Šator od sastanka, Svećenici, Leviti i žrtve, bili su prasluka. I ono što je bilo učinjeno u simbolu sa i za Izrael se, od prvog Kristova dolaska, provodi na višoj razini i u većem opsegu, budući je potonje stvarnost, čiji je to bio tip ili sjena.

Dok je Izrael predočavao svijet, tako je pleme Levita bilo prasluka „kućanstva vjere,” ili svih koji vjeruju u Isusa i njegovu otkupninu. Svećenstvo, jedno tijelo pod jednim poglavarem ili Velikim svećenikom, bilo je prasluka za „malo stado,” koje je sa svojom „Glavom” ili Velikim Svećenikom, kraljevsko svećenstvo, članovi kojega će, nakon sadašnjeg vremena žrtvovanja, biti *kraljevi i svećenici* Bogu, i vladati na zemlji. (Otk 5:10) Tako gledano, mi vidimo Isusa kao Velikog Svećenika, ne svećenika Aronskog reda, koji je bio samo prasluka većeg i veličanstvenijeg vjeroispovijedanja ili reda, Glava stvarnog svećenstva kojega su drugi bili samo simboli. (Heb. 3:1; 4:14) Aronsko svećenstvo predočavalo je uglavnom poniženje i patnje Kristove, manje njegovu buduću slavu – Melkisedek je bio tip Krista kao kraljevskog svećenstva.

Ali prije nego što će pod-svećenici, članovi Tijela Kristovog, kraljevsko svećenstvo, biti ujedinjeni sa svojom Glavom, i započeti svoju vladavinu, moraju „*patiti s njim,*” sudjelujući u antitipskim žrtvama, kao što ćemo uskoro vidjeti. 2 Tim. 2:12

Apostol Petar pokazuje tko je bio predočen sa Aronskim svećenicima, kada, obraćajući se onima koji su bili posvećeni,

kaže: „Vi ste... sveto svećenstvo, da prinosite žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu.” „Vi ste... kraljevsko svećenstvo.” (1 Pet. 2:5,9) Svi su oni svećenici (*službenici*) istine, iako ne svi propovjednici i Doktori božanstva: i svatko mora učiniti svoj dio u samožrtvovanju da bi bio računat dostojnim biti sunasljednik s Kristom. Samo za one koji pate s njim postoji obećanje da će vladati s njim. Rim 8:17

Da je Glava ili Glavni Svećenik tog svećenstva, tog „malog stada,” naš Gospodin Isus, apostoli su opetovano spominjali. Dajemo samo jedan citat: „Stoga, braćo sveta [Kraljevsko Svećenstvo], sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikog svećenika *naše vjeroispovijesti* [našeg svećeničkog reda], Krista Isusa.” (Hebr. 3:1)

Kako sada prelazimo na razmatranje inauguracije tipskog svećenstva, primjećujemo da je pleme Levita (tip za sve *opravdane* vjernike) postojalo prije nego što je svećenstvo bilo uspostavljeno. Dakle, u antitipu „*Kraljevsko Svećenstvo*” započelo je sa Isusovim pomazanjem, Prvosvećenika (na krštenju, Luka 3:22; Djela 10:38); ali vjernici, opravdani vjerom u Krista, živjeli su mnogo prije toga. Na primjer Abraham je vjerovao Bogu i bio je *opravdan* svojom vjerom. (Rim 4:2,3) Iako čak ni tip još nije bio došao u njegovo vrijeme, Abraham je, kao opravdani vjernik, bio član „kućanstva vjere,” predočenog Levitima. Ali nijedan od „Kraljevskog Svećenstva” nije bio odabran sve dok Glavni ili Prvosvećenik ovog reda najprije nije bio uveden i postavljen u službu. Od tada uvođenje i postavljanje pod-svećenika bilo je posebno djelo ove Kršćanske rasporedbe ili Evandeoskog Doba. Dakle, svećenici, koji se sada posvećuju, budući su uvedeni i prinose sebe kao žrtve, pripremaju se kao Božja oruđa za kraljevsku obitelj Kraljevstva, a time i za blagoslov svih obitelji na zemlji.

Svećenstvo

Bit će dobro primijetiti da je u svakoj ceremoniji koja se odnosi na postavljanje i rad svećenstva glavni svećenik bio prvi: i tako je u antitipskom svećenstvu Isus bio *prvi* – Vođa, Kapetan, Preteča – jasno učenje da mu nitko nije *prethodio*. Stoga vidimo da nitko od patrijarha ili proroka nisu iz „malog stada,” „kraljevskog svećenstva,” inače nazvanih „Nevjesta,” „Jaganjčeva žena.” Iako će biti uvelike blagoslovljeni kao Gospodinovi sluge, njihova služba neće biti toliko veličanstveno uzvišena kao služba svećenika, niti njihova čast tako velika; ipak, kao što je predstavljeno u Levitima, njihov budući rad i čast očito će biti veliki.

„Uski put u život” (besmrtnost) nije bio otvoren sve dok Isus nije došao. On je prvi išao njime. On je „dao da *zasvijetli* život i besmrtnost.” (2. Tim. 1:10) I premda će svi vjerni vjernici (Leviti) postati baštinicima vječnog života i svijet (zastupljen u „Izraelskom taboru”) također, ako će ga prihvatiti tijekom Milenijskog doba, ipak samo će svećenstvo, koje pobjeđuje i slijedi svog Vođu na uskom putu u život – žrtvujući ljudske interese – tražeći tako slavu, čast i besmrtnost (Rim 2:7), ikada postati baštinicima tog *neograničenog* stupnja života koji se naziva besmrtnost, izvorno ga je imao samo Jehova Bog, i naš Gospodin Isus Krist od njegovog uskrsnuća. Pogledajte *Plan Vijekova*, poglavlja X i XI.

Pomazanje

Pod Zakonom, *pomazanje* je bila ceremonija kojom su svećenici bili postavljeni u njihovu službu. Bili su pomazani za svoju službu sa naročitom pomasti, nazvanom „Sveto ulje

pomazanja,” korišteno samo na svećenicima, i nezakonito za bilo koga drugoga da ga ima ili napravi. (Izl. 30:25-33,38) Ovo ulje tip je svetog Duha posvojenja kojim smo mi, pravo „kraljevsko svećenstvo,” zapečaćeni kao Sinovi Božji. Samo posvećeni, svećenici, će ikada biti tako pomazani.

Aron, Prvosvećenik u tipu, predstavljao je Isusa, Glavu, i Crkvu kao članove Tijela – veliki Prvosvećenik u antitipu. Budući je bio samo grešan čovjek, kao i drugi, Aron je morao biti opran kako bi prikladno predstavljao čistoću. antitipa, Isusa, koji nije znao za grijeh, i crkve, očišćene kroz njegovu dragocjenu krv, i pranjem vodom Riječi. Ef. 5:26

Nakon što je bio opran, Aron je bio odjeven u svetu odjeću „slave i krasote” (Izl. 28), i na kraju ulje za pomazanje mu je izliveno po glavi. (Izl 29:7) Svaki dio ove slavne odjeće bio je tip kvaliteta i moći Velikog Izbavitelja – glave i tijela – kako ih Jehova razabire, gledajući dalje u budućnost u vrijeme za „očitovanje Sinova Božjih,” i ispunjavanje njegovih obećanja u njima.

Haljine Prvosvećenika Tip „Slave i Krasote”

„A ovo je odjeća koju će načiniti: naprsnik i efod, plašt i vezenu košulju, mitru i pojas.” (Izl. 28:4)

Bijela lanena „košulja” predstavljala je čistoću Velikog Svećenika, dok je njegov vez pokazao izdanak tog čistog karaktera u djelima milosti.

„Mitra,” traka od finog bijelog lana (tip za pravednost), nošena oko čela, na što je bila pričvršćena zlatna ploča, ili „kruna,” plavom čipkom, pokazala je da je kruna *pravedno* njegova.

Na zlatnoj ploči bilo je ispisano „Svetost Gospodinu,“ naviještajući tako: Ovaj Veliki Svećenik u potpunosti je predan ostvarenju Jehovinih namjera. zlatna kruna također je proglasila njegovo visočanstvo: Krist će biti „svećenik na svom prijestolju“ – „svećenik zauvijek po redu Melkisedekovom.“ Zah. 6:13; Psa 110:4; Heb. 7:17

„Laneni pojas“ je pokazao pravednog slugu: lan – pravednost, pojas – služba.

„Plasht,“ *plave* boje, predstavljao je njegovu vjernost. Njegov rub je bio napravljen od zlatnih zvona i šipaka. Šipak, kao izabrani plod, pokazao je da je vjerno izvršenje Otkupiteljevog djela žrtve urodilo bogatim plodom-- otkupljenje izgubljenog života ljudske rase. Zlatna zvona označavala su da kada se naš Veliki Svećenik pojavi u slavi i krasoti, plod žrtvenog djela bit će očitovan svima – *objavljen* cijelom svijetu, kao što su ga u tipu zvona proglasila svima u Izraelu. To je naznačeno približnom blizinom: zvona skreću pozornost na plod.

„Efod“ je bio izrađen od tkanine ljubičaste, plave, grimizne, bijele boje i zlatnih niti, vješto i lijepo isprepletenih. Bio je od dva dijela, jedan je visio ispred a drugi preko leđa. Ova dva dijela bila su pričvršćena zajedno s dvije zlatne kopče koje su počivale na ramenima. Efod je predočavao *dva velika saveza* – Abrahamski Savez predstavljen prednjim dijelom i Novi Savez predstavljen na leđima, i oba su tako pokazana *da ovise* o našem Velikom Svećeniku. Oba ova saveza su položena na njega: ako ih ne podrži, ne uspije izvršiti njihove uvjete i uslove, oni padaju na tlo – ne uspijevaju. Ali, hvala Bogu, ovi savezi su ujedinjeni i čvrsto pričvršćeni zlatnim kopčama (božanska moć), kao i vezani za njega „pojasom“ – a pojas je bio napravljen od istog materijala kao i efod.

PRVOSVEĆENIK

U HALJINAMA KOJE PREDOČAVAJU KRISTOVU DOLAZEĆU SLAVU

Čini se da ovaj „pojas” kaže, Ovo je *sluga*, i budući da je ovo pojas Efoda, govori nam da je ovaj „Glasnik [sluga] Saveza za kojim žudite.” Mal. 3:1

Jedan dio Efoda koji predstavlja Novi Savez bio je zajamčen na Kalvariji: jer nije li smrt našeg Gospodina bila „krv Novog Saveza” u kojoj njegovi članovi imaju udjela? Mt 26:28; 1 Kor. 10:16

Drugi dio je još nepotpun, izuzev što nebeski Otac vidi njegovo ispunjenje u budućnosti: jer Abrahamski Savez je obećao razvoj sjemena Abrahamovog, po kojem će Novi Savez blagosloviti sve ljude, a ovo Sjeme još nije dovršeno. Istina, naš Gospodin Isus *je* Sjeme, ali Bog je predvidio i prerekao veće sjeme, duhovno, koje će uključivati Tijelo, Crkvu s Glavom. (Gal. 3:16,29) I Apostol ističe da će zemaljsko Abrahamovo sjeme također sudijelovati u djelu blagoslivljanja svijeta, ali duhovni Izrael je pravo Sjeme: kao što je napisano: „jer sin ropkinje neće baštiniti sa sinom slobodne.” (Gal. 4:22-31)

Što se tiče Abrahamovog prirodnog sjemena i kao dokaz da oni neće biti članovi Svećenika koji će blagoslivljati, Apostol kaže: „Prema [duhovni dio Saveza], oni [doslovno sjeme] su neprijatelji radi vas, ali prema izboru oni su [još uvijek] ljubimci zbog očeva. Jer se Bog ne kaje za svoje darove i poziv. Jer ovo je *moj savez* S NJIMA – Sa Siona [duhovna Crkva] će doći Osloboditelj [taj veliki Prvosvećenik, Sluga Saveza – Isus, Glava, i „malo stado,” njegovo Tijelo] i otkloniti bezbožnost od Jakova.” Oni će *prvi* biti blagoslovljeni preko duhovnog ili pravog Sjemena i kasnije postati njihovi pridruženi suradnici. Rim. 11:26-29

Dakle, nakon što Tijelo Kristovo dovrši duhovno „Sjeme,” to dodatno obećanje Abrahamu što se tiče zemaljskog sjemena mora imati ispunjenje: tjelesno sjeme mora postati veliko „kao pijesak na morskoj obali,” nebesko Sjeme je uspoređeno sa „zvijezdama nebeskim.” (Post 22:17) Prvo se moraju okrenuti pravednosti i istini; oni će tada postati kanal kroz koji će duhovno Sjeme djelovati u obećanom blagoslivljanju cijelog čovječanstva s istinom i milošću.

Grimizna, plava, ljubičasta boja itd., koje su sačinjavale efod, naznačilo je uvjete dvaju saveza. *Grimiz* pokazuje kako Bog daje otkupljenje od Adamskog prokletstva kroz krv otkupnine. *Bijeli lan* ukazuje na obnovu čovjeka do njegove izvorne čistoće. *Plava* mu jamči pomoć, sposobnost, da vjerno zadrži svoj pravedni karakter. *Ljubičasta* objavljuje kraljevsku moć Kraljevstva koje surađuje. Svi ovi blagoslovi zajedno su osigurani božanskom snagom pomazanog svećenika, što je bilo predstavljeno sa isprepletenom niti *zlata*. Tako je Jehova položio oba ova saveza, koja se odnose na ljude, na onoga koji je i moćan i spreman izvršiti ove slavne blagoslove saveza – „u svoje vrijeme.”

„Sudski Naprsnik”-- bio je postavljen na prednjoj strani efoda. Bio je obješen o zlatni lanac sa kopči na ramenu, i bio je pričvršćen za efod čipkom, kroz zlatne prstenove – ovo pričvršćivanje je bilo tako skriveno ispod da se je ležernom promatraču moglo činiti da je bilo dio efoda. (Izl. 28:26-28) Ovaj naprsnik lijepo je predstavljao *Zakon*: Nije bio dio Abrahamskog saveza (efod), ali „bio je pridodan” na njega. (Gal. 3:19) Kada ih je Izraelac promatrao (ne vidjevši skrivenu vezu), Savez s Abrahamom i „zakon, koji je bio 430 godina poslije,” svi su bili jedno. Pavao nam pokazuje da postoje dva sjemena koja je Bog

imao na umu, duhovno i tjelesno, i da su Savez i Zakon bili različiti, „da bi obećanje bilo osigurano svemu sjemenu, ne samo onom *iz Zakona*, nego i onom *iz vjere*.” (Rim. 4:16)

Ovaj simbol Zakona (naprsnik) bio je jedan od najljepših na odjeći Velikog Svećenika. Bio je napravljen od istih materijala kao i efod. Imao je u sebi, postavljene u zlato, dvanaest dragocjenih dragulja, u kojima su bila ugravirana imena dvanaest plemena. Bio je vezan za njegovo srce, što ukazuje da mu je bilo dragocjeno. Kao „prsni oklop pravednosti” prekrivao mu je srce. Ono što je osudilo svaku nesavršenost bilo mu je zadovoljstvo – „Uživam izvršiti volju tvoju, Bože moj, da, *zakon* je tvoj u srcu mome.” (Ps. 40:8)

Ovaj je naprsnik bio dugačak dva pedlja i širok jedan pedalj, presavijen u sredini, tj. pedalj dugačak i pedalj širok kad ga se *udvostruči*. Veličina, pedalj, ukazivala je na to da je Božji zakon potpuna mjera *sposobnosti savršenog čovjeka*. Čovjek Krist Isus je, budući da je bio savršen, bio jedini koji je ikada držao savršeni Božji zakon nepovrijeđenim, dok oni koji sačinjavaju „malo stado,” njegovo Tijelo, imaju njegovu pravednost pripisanom i stoga mogu istinski reći: „Pravednost Zakona je ispunjena u nama.”

Činjenica da je bio dvostruk i da su dijelovi bili iste veličine predstavljalo je *slovo* i *duh* Zakona. Prednji dio sadržavao je dragulje, a bio je obješen zlatnim lancem o zlatne kopče efoda. Dio ispod je bio pričvršćen na efod. Ova polovica ispod, vezana za efod (Savez), čini se da predstavlja Zakon u slovu, kako je predstavljen tjelesnom Izraelu. Čini se da prednji dio ilustrira duh Zakona *ispunjen u nama*, „koji ne hodamo po tijelu, nego po duhu.” (Rim 8:4) Njih dvoje su stvarno *jedno* kada ih se ispravno gleda, ali prednji dio, samo, nosi dragocjene dragulje.

Budući je čisto zlato simbol *božanskih* stvari, ovisnosti ovog dijela Zakona zlatnim lancem, o zlatnim kopčama, čini se da podučava da je Zakon *božanski*; i znamo, također, da nam je božanskom pomoći omogućeno da hodimo – ne po tijelu, nego po duhu. Upravo taj dio Zakona koji nosi „dragulje,” postavljene u zlato, predstavlja pravi Izrael, Gospodinovo „malo stado.” „Oni će biti moji, govori GOSPODIN nad vojskama, u onaj dan kada uredim svoje dragulje.” (Mal. 3:17) Tako ugrađeni u zlato (božanska priroda) i podržani zlatnim lancem Božanskih obećanja, nikakvo čudo da je „pravednost zakona ispunjena u nama!” (Rom. 8:1,4)

Dok je Aron stajao tamo odjeven u te prekrasne haljine tako tipski značajne, i bio je pomazan svetim uljem, njegova glava predstavljala je Isusa, Glavu Svećenstva, dok je njegovo tijelo predstavljalo Crkvu, potpunu u Kristu. Kako impresivan i značajan tip Velikog Svećenika svijeta, neokaljanog i zaodjevenog snagom i ovlastima za ispunjavanje Jehovinih saveza!

Podsvećenici – „Tijelo”

Vidimo *Tijelo*, ili članove Velikog Svećenika, ponovno pojedinačno predočene od strane pod-svećenika, koji su svaki nosili „kape,” pokrivajući glavu, kako bi ukazali da oni nisu glava Svećenstva, već samo članovi Tijela. Bog je dao Isusu „da bude *Glava* nad svime u Crkvi, koja je njegovo Tijelo.” (Ef 1:22,23) Zbog toga Pavao inzistira na tome da ženska glava bude pokrivena kao pokazatelj da ona nije glava; muž i žena su tip za Isusa i njegovu Nevjestu – Crkvu Prvorođenih.

Pod-svećenici su bili odjeveni u lanenu odjeću i nosili su pojaseve. Njihova odjeća predstavljala je Isusovu *pravednost*, pripisanu im, a njihovi pojasevi predstavljaju ih kao *sluge*

pravednosti. Veliki svećenik je nosio vrlo sličnu odjeću u vrijeme žrtvovanja (Dan pomirenja) i obukao je slavne haljine nakon izvršenja pomirenja.

Pomazanje Svećenika

Kao što je Aron imao sveto ulje izliveno na njegovu glavu, tako je naša Glava, Gospodin Isus, bio pomazan antitipskim uljem – Svetim Duhom – kada je imao trideset godina, na obalama Jordana, u vrijeme njegovog posvećenja. Tamo je on bio „pomazan uljem radosti kao niko od njegovih drugova”... kao *Glava* nad svim Svojim sunasljednicima. Dana je *mjera* duha svakom članu koji se tako posveti; ali Jehova „Mu ne daje Duha na mjeru.” (Ivan 3:34) Ivan je vidio i napravio zapis da je naš Veliki Svećenik tako bio pomazan, a Petar dodaje svoje svjedočanstvo: „Kako je Bog Isusa iz Nazareta *pomazao* Svetim Duhom i snagom.” (Ivan 1:32; Luka 4:1; Djela 10:38)

Ulje za pomazanje izliveno je *samo* na *glavu*. Pod-svećenici nisu bili pomazani pojedinačno.* Oni su bili priznati kao članovi tijela Velikog Svećenika, te su primili njihovo pomazanje samo u njemu kao njihovoj glavi. Stoga su također i antitipski svećenici samo sudionici Kristovog duha, i samo oni koji su *u* Kristu Isusu su sudionici pomazanja koje zapečaćuje sve one koji će biti prepoznati kao baštinici Božjih obećanja i sunasljednici s Isusom Kristom, njihovim Gospodinom. Ef 1:13,14; 4:30

Ulje „se slijeva...na skute halja njegovih [Prvosvećenika]” (Ps. 133:2), čime se predstavlja kako su svi

---

* Izlazak 30:30 odnosi se na pomazanje Arona i *njegovih sinova*. Misao je da je svaki od Aronovih sinova koji ga je naslijedio u ulozi Velikog Svećenika trebao biti pomazan kad je došao red na njega, kao što je Aron sam bio pomazan na početku.

članovi Kristovog Tijela sudionici u istom pomazanju *nakon* njihove Glave. „Ali pomazanje koje ste vi *primili od njega* u vama ostaje.” (1. Ivan. 2:27) Ovo ulje počelo je dolaziti na *Tijelo* na dan Pedesetnice i teklo je kroz ovo Evanđeosko doba, pomazajući sve koji su istinski kršteni *u Krista*, čineći ih, sa njihovom Glavom, kraljevima i svećenicima Bogu, da vladaju tisuću godina. (Otk 20:6)

Tako vidimo da je Aron, obučen i pomazan, predstavljao čitavog Krista – potpuno Abrahamovo sjeme, s kojim će Bog blagosloviti sve obitelji na zemlji. Ali ne zaboravimo da mi gledamo Velikog Izbavitelja s Božjeg stajališta, i s Njim gledamo dalje na vrijeme njegove manifestacije – zoru Milenijskog Dana – kada će svi članovi doći u Tijelo, i kada će se „sveto ulje” slijevati „na skute halja njegovih,” pomazujući svakog člana. (Lev. 10:7) Tada će započeti djelo blagoslivljanja čovječanstva. Za slavnu vladavinu ovog Kraljevskog Svećenika stalno se molimo, „Dođi kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja na zemlji kako je u nebu!”